Zadanie 6.

Niech $\{k_1, k_2\} = DualPivotPartition(A, p, q)$ będzie procedurą dzielącą tablicę A[p...q] na trzy pod-tablice: $A[p...k_1-1]$, $A[k_1+1...k_2-1]$, $A[k_2+1...q]$, wykorzystującą losowe 2 elemeny jako pivoty. Podaj pseudokod algorytmu DualPivotRandomSelect() znajdujący i-tą statystykę pozycyjną w tablicy A. Algorytm niech wykorzystuje procedurę DualPivotPartition(). Zapisz wzór rekurencyjny na wartość oczekiwaną liczby porównań w stworzonym algorytmie.

Rozpiszmy wstępnie pseudo-kod algorytmu DualPivotRandomSelect(A, p, r, i)

```
A - tablica
p - index początkowy tab
r - index końcowy tab
i - szukana statystyka pozycyjna
lp - index lewego pivota
rp- index prawego pivota
```

Algorithm 1 DualPivotRandomSelect(A,p,r,i)

```
1: if p = r then
2:
       then return A[p]
3: end if
4: //rp i lp zostanie zwrócony z procedury
5: //rp zostanie przypisany g z DPP i lp zostanie przypisany j z DPP
6: (lp,rp) = DualPivotPartition(A,p,r)
7: k_1 = (lp - p) + 1
8: k_2 = (rp - p) + 1
9: if i \leqslant k_1 then
10:
       then return DualPivotRandomSelect(A,p,lp,i)
11: else if k_1 \leqslant i \leqslant k_2 then
       then return DualPivotRandomSelect(A,lp+1,rp,i - k_1)
12:
13: else
       return DualPivotRandomSelect(A,rp+1,r,i - k_2)
14:
15: end if
```

Widzimy już zatem schemat działania głównego algorytmu, w zależności

od podziału tablicy przez DualPivotPartition(), algorytm wywouje sam siebie rekurencyjnie, do momentu odnalezienia i-tej statystyki pozycyjnej.

Zajmijmy się teraz procedurą DualPivotPartition() Oznaczenia:

A - tablica

low - początkowy index

high - końcowy index

lp - left pivot przekazany przez główny algorytm

x - bufor dla left pivot

y - bufor dla right pivot

Algorithm 2 DualPivotPartition(A,low,high)

```
1: (x, y) = getRandomPair()
2: //zwraca pare losowych elementów x ; y
3: //aby algorytm dzialal poprawnie
4: //arr[low]=x i arr[high]=y
5: //dlatego tez zamieniamy elementy tablicy, ktore sa rowne x i y z arr[low]
   i arr[high]
6: //jest to pseudokod, dlatego tez nie jest tu istotny sam proces poszuki-
   wania indexów x i y, ale idea zamiany
7: swap(arr[low], arr[Xindex])
8: swap(arr[high], arr[Yindex])
9: j = low + 1
10: g = high - 1
11: k = low + 1
12: while k \leq g do
       if A[k] \leqslant x then
13:
14:
          swap(A[k], A[j])
          j = j + 1
15:
       else if A[k] \geqslant y then
16:
           while A[g] > y \& \& k < g do
17:
               q = q - 1
18:
          end while
19:
          swap(A[k], A[g])
20:
           g = g - 1
21:
          if A[k] < x then
22:
23:
              swap(A[k], A[j])
              j = j + 1
24:
          end if
25:
       end if
26:
27:
       k = k + 1
28: end while
29: j = j - 1
30: g = g + 1
31: swap(A[low], A[j])
32: swap(A[high], A[g])
33: return j,g
```

Korzystając z pivotów, procedura porządkuje elementy tablicy, przezucając elementy mniejsze od lewego pivota, przed niego i analogicznie poZajmiemy się teraz wyznaczeniem górnego ograniczenia T(n) na oczekiwany czas działania procedury RANDOMIZED-SELECT dla tablicy o n elementach. W podrozdziałe 8.4 zauważylismy, że algorytm RANDOMIZED-PARTITION wyznacza podział, którego dolna część ma 1 element z prawdopodobieństwem 2/n, a i elementów z prawdopodobieństwem 1/n, dla i=2,3,...,n-1. Zakładając, że funkcja T(n) jest monotonicznie rosnąca, w najgorszym przypadku w procedurze RANDOMIZED-SELECT i-ty element zawsze należy wyznaczyć w większej części podziału. Mamy zatem następującą zależność rekurencyjną:

$$T(n) \le \frac{1}{n} \left(T(\max(1, n-1)) + \sum_{k=1}^{n-1} T(\max(k, n-k)) \right) + O(n)$$

stępując z pivotem prawym, następnie pivoty są dalej przekazywane wraz z upoirządkowaną tablicą do algorytmu głównego.

223

Rozpatrzmy równanie rekurencyjne na ilość porównań. Dla uproszczenia analizy, zakładamy, że elementy wtablicy są różne. Załóżymy, że jako pivoty wybieramy z jednakowym prawdopodobieństwem p_{k_1,k_2} każdą z $\binom{n}{2}$ posortowanych par liczb: $p_{k_1,k_2}=1/\binom{n}{k}=\frac{2}{n(n-1)}$. Skoro rozpatrywane jest ograniczenie górne, należy wybierać największą z 3 rozdzielonych podtablic. Dlatego też bazując na równaniu opisanym w książce Wstęp do algorytmów, autorstwa Cormena:

$$T(n) \leqslant \sum_{1 \leqslant k1 < k2 < n} (p_{k1,k2}T(\max(k1-1,k2-1-(k1+1)+1,n-k2)) + O(n))$$